

OTEVŘENO

ČASOPIS FESTIVALU OTEVŘENO JIMRAMOV 2001

Úvodník nedělní

aneb

šplouchy celkem sešlýho

negra 3.

Dvanáct. Možná už po dvanáctý se vtírá myšlenka: Co to takhle zapíchnout, už toho bylo docela dost. Dokud nejní už dočista pozdě, dokud ještě tiká čas. Ale to bych vám přece nemohl udělat, ne? A ještě když k tomu zvenku tak pěkně hrajou Bureši. Takže s chutí do závěrečnicku. Jakkpak jste se měli? Docela fajn, zvenku viděno, ne? Ono ani zevnitř to nebylo až tak hrozný, jen toho šumění nemuselo být tolik. Ale to se zase časem rozleží, i v uších přestane hučet a zase budeme dělat nesmyslnosti a nepochopitelnosti, bez nichž by byl život tak nudně vypočitatelný, tak masmediálně dokonalý. Dožijeme-li tedy. Ale když skoro každéj, kdo tu hrál, tvrdil, že by rád zase někdy, to by možná stálo za to, ještě chvíli dožít. Dá-li Pán. Zatím dal. No jo, no. Uvidíme, jak říkával ten slepý mládenec, když se ho ptali, jestli prorokuje dobrý či špatný časy. Bavte se dobře.

Váš
strejček
Tom

obsah čísla 3.

Úvodník strejce negra Lavickýho	37
Rozhovor dne - S Cypelínem Tomášem Šenkyříkem	38
Rozhovor -	39
Jimramovské impresie	42
Sexuální poradna	42

ne

26.8.

2001

3

Pro další povídání s muzikanty jsme si pozvali do naší vyhráté maringotky baskytaristu a vedoucího skupiny Cymbelín Tomáše Šenkyříka.

ET.: „Cymbelín není na scéně českých festivalů žádným nováčkem. Přesto není na škodu si připomenout něco z historie.“ Tomáš Šenkyřík: „Kdybych to měl říct nějak ve zkratce, tak to začalo u undergroundové kapely. Pak jsme to nějak rozpustili a začali jsme si hrát doma spíš komorní věci. Neměli jsme žádné plány vystupovat, jenom jsme si psali nějaké písničky. Potom jsem udělali nějaké koncerty pro kamarády, a tak nějak se to samo rozjelo.“

ET.: „Kdy se kapela dala dohromady a odkud jste přijeli?“

T.Š.: „Já su z Holešova, ale děvka jsou z Uherského Hradiště. Bylo to tak nějak v roce 1994, 5, 6. Pak jsme třeba chvíli nehráli, moc jsme na to netlačili, vznikalo to postupně.“

ET.: „Jak se scházíte? Přece jen to není jak přeběhnout ulici s kytarou.“

T.Š.: „To je v pohodě. Všichni jsme studovali v Brně. Scházeli jsme se a zkoušeli různě po privátech.“

ET.: „Jak jste se dostali do takového povědomí? Zkoušeli jste se ukázat prostřednictvím soutěží jako jsou Porta nebo Zahradu?“

T.Š.: „Ne na Zahradu jsme se přihlásili až minulý rok. Dostali jsme tam nějakou takovou tu cenu...“

ET.: „Myslíš Krtečka?“

T.Š.: „Jo, tak nějak se to jmenovalo. Teď ani nevím, kde jsme hrávali. Byly tam nějaké koncerty v Brně, kde jsme si udělali vlastní scénu v klubu na Leitnerce, kam jsme si zvali různé hosty.“

ET.: „Kolik máte hrani?“

T.Š.: „V průměru tak čtyřikrát za měsíc. Léta je hustší, zima jak kdy.“

ET.: „Kdo je autorem hudby a textů?“

T.Š.: „Děláme svoje věci, skládám to já s Krystínou (piano, zpěv). Zpravidla každý zpívá to co si napíše. Texty občas přebíráme, zhudebníme nějaké básničky, něco co mě zaujme. Hodně mě baví čistá poezie.“

ET.: „Jak jste na tom s nahrávkami?“

T.Š.: „Před dvěma lety jsme vydali u Indies první desku, točili jsme ve Zlíně u Viktorina.“

ET.: „Jak jste se dostali na festival Otevřeno?“

T.Š.: „Loni jsme kdysi hráli, byl tam i Tomáš Lavický a tam ta spolupráce vznikla. Ale my jsme o tomhle festivalu věděli, přijel bych z vlastního zájmu, i kdyby tu Cymbelín nehrál.“

ET.: „Poděl se s námi o svoje první pozitivní a negativní dojmy z festivalu.“

T.Š.: „Trochu pro mě byl oříšek ty děti, které sedí na pódiu. Když hrajeme tišší věci, tak když si ty děti povídají, tak jsme se neslyšeli, jedeme na hodně zeslabené odposlechy. Těch pozitivních zážitků je samozřejmě 99,9 %. Moc dobře se mi tady hrálo, přišlo mi, že je to dobře udělaný festival. Líbily se mi ty stany otočené vchodem k pódiu, lidi poslouchají, cítíš tu atmosféru. Byla příjemná odezva a dobrý zvuk. Na spoustě festivalů zvukaři kapelu potopí, i ten přístup byl takový dobrý.“

ET.: „Chtěl bys za kapelu přítomným něco vzkázat, nebo připojit nějaký komentář?“

T.Š.: „Že je dobré, že na takové festivaly chodí. Tuším to tady má nějaký křesťanský podtext, je to tu přátelské, neagresivní. Mám rád takové akce, je mi to hodně sympatické. Pokud můžeme hrát na takové akci, tak jsme moc rádi.“

Na pár slov jsme si pozvali předáka a kytaristu skupiny Bluesweiser Ďura Turteva zvaného Dura. Co mělo být řečeno, řečeno bylo, řečeno se nám krásně a vy si to můžete přečíst. Jen škoda, že nejsou noviny nafukovací, protože toto je jen zlomek z dlouhého a příjemného povídání. Už jen ta melodická slovenčina...

FN.: „Název vaší kapely připomíná jedno české pivo. Je to správná cesta k rozluštění názvu kapely?“

Ď.T.: „Áno, aj pri rozhodovaní ako dáť názov kapele sme premýšľali o tom, či nazveme kapelu Blueswar, alebo tak ako sa to volá teraz, teda Bluesweiser.“

FN.: „Jaký máte vztah k českému pivu?“

Ď.T.: „Velmi gatifvny!!!“

FN.: „Vrátíme se k muzice, kdy se dal BW dohromady?“

Ď.T.: „Je to už dávno, niekedy v roku 1987, keď to celé vzniklo ako akustické trio. Spoluzakladateľ BW je taktiež známy hráč na ústnu harmoniku Erich Boboš Procházka.“

FN.: „Kde jste začali hrát?“

Ď.T.: „V čase vzniku kapely boli hrania veľmi limitované, neexistovali festivaly, neexistovali kluby, boli len boľševské kultúrne zariadenia. Takže každé hranie bluesovej hudby bolo viac ako na sto percent, pretože sme si vážili každú možnosť si zahrať. Aj teraz to je na 100 %, ale vtedy to bolo aj s tým politickým kontextom. Všetci sme boli dosť proti.“

FN.: „Hodně koncertujete v ČR. Je rozdíl mezi publikem v ČR a SK, nebo je to na atmosféře místa?“

Ď.T.: „Ja by som to zovšeobecnil ešte viac... a to, že nevidím rozdiel v publiku jako takom. Keď sa muzika robí poctivo, od srdca, tak je to jedno, či hráte doma, na chalupe alebo v úzkom kruhu priateľov. A či je to v Brne, v Moste, v Prahe alebo v Budapešti to je jedno. Snáď len publikum vo väčších aglomeráciách ako Praha alebo Bratislava je trochu zdržanlivejšie, špekuluje (?), kukajú na prsty. Radšej hrajeme na vidieku, tam sú ľudia spontánnejší.“

FN.: „Jak jste se vůbec dostali do Jimramova?“

Ď.T.: „Ani neviem. Dostal som e-mail od pána Blažeka, pozval nás do Nového Mesta na Morave, celkom sme sa mu tam páčili a teraz sme tu, to je celé.“

FN.: „Jste muzikant, který má za sebou už pěkných pár let aktivního vystupování.“

Snad není drzost se Vás zeptat na vaše vzory.“

Ď.T.: „Bola doba, keď som vyrastal na akustickom blues, vtedy som mal nejaký vzor. Ale teraz nemám. Je mi jedno, čo počúvam. Momentálne strašne počúvam najnovšieho Taj Mahala. To je niečo neskutočne dobré. Oni už hľadajú korene tam, odkiaľ tí čierni prišli... Krásna muzika. To už je celé nad vecou, to už je muzika ako fenomén, to je kozmos. To isté, keď počúvam Ry Coodera.“

FN.: „Teď naopak. Co poslouchat nemusíte?“

Ď.T.: „Keď ma presvedčí dychovka, tak sa mi páči aj dychovka. Nemám rád falošnosť, poplatnosť v hudbe. Ale to nie nič proti muzikantom, každý máme svoju cestu.“

FN.: „Vyměnili jste bubeníka a baskytaristu, změní se i vaše hudba?“

Ď.T.: „Mierime do toho štýlu trošku elektrického a energického bluesu, s prvkami funkky, troška swingu, možno aj rocku a trošku osobitných vecí, ktoré sa nedajú identifikovať.“

FN.: „Jak se vám líbí v Jimramově?“

Ď.T.: „To čo práve hraje (Lázaro Cruz), to je vynikajúce, to sa mi veľmi páči. A tá atmosféra tutej je krásna. Mám z toho veľmi dobrý pocit. Možno aj lepší než na Pepsi Sziget, to bolo príliš husté, hektické a opité.“

FN.: „Kolik máte za dobu existence nahrávek?“

Ď.T.: „Každý člen kapely sa vyskúša na mnohých nosičoch, ale Bluesweiseru vyjde o dva týždne v Indies prvé samostatné CD. Malo by byť v predaji hlavne na Morave a v Čechach. V súvislosti s CD pripravujeme v prvom novembrovom týždni turné. Je tam Bratislava, Praha, Stará pekárna Brno, Most a možno Budapešť.“

FN.: „Přejeme Bluesweiseru spanilou jízdu Evropou.“

Ď.T.: „Sme veľmi radi, že sme tu mohli hrať a verím, že sa niekedy znovu uvidíme, stretneme a počítame.“

(Když jsme po velkém a náročném koncertě požádali Ďura Turteva o korekturu rozhovoru, tak velice ochotně opravil vagon našich chyb, zvedl se, potřásl si s námi končetinami a řekl: "Zase bych si zahrál." Inu...)

rozhovor s nejmenovanými organizátory

V hospodě U Pitomce pravili, že panička nerada mrkvičku. V hospodě U Pitomce nikdo nebyl. I pravil Pitomec: "Uvaříme guláš." A tak vznikly tyto rozhovory s nejmenovanými organizátory festivalu Otevřeno.

- OT: Roberte, kolik času jsi věnoval přípravě na festival?
RM: Hrozně málo.
► OT: Znamená to, že máš všechno v malíčku?
RM: No téměř. Nicméně často je třeba dát prostor improvizaci?
► OT: Rád improvizuješ?
RM: Záleží na situaci. Jsou chvíle, kdy improvizace stojí spoustu píce a energie?
► OT: Jak to myslíš?
RM: Je to vo nervy, ale my ostřílení, drsní muži to zvládáme s úsměvem.
► OT: Kolik nervů tě stál festival Otevřeno. Můžeš být konkrétní, např. kolik deka?
RM: Já bych to odhadl asi na 98,5 deka. To je tak akorát. Myslím si, že do 100 deka je to snesitelný.
► OT: Jak nahrazuješ ty deka?
RM: Během za krásnými slečnami. Protože pohyb obecně dokáže kompenzovat stres, a tak běhám.
► OT: Už jsi nějakou doběhl?
RM: Zatím ne. Stále čekám na tu pravou. Ať se přihlásí v maringotce, ale jenom vážně zájemkyně?

Po guláši ze šilného masa se Pitomec probal: "Tož kurňa, chlapi, co tady děláte?" No, další rozhovor.

- OT: Honzo, je těžké dostat se do Jimramova?
HJ: Myslím si, že to těžký není. Dojedes z Prahy do Žďáru a sem už v je to v POHODĚ.
► OT: Ty jsi přijel odkud?
HJ: Ze Žďáru.
► OT: A co s tím má společného ta Praha?
HJ: Praha je velká a bydlí tam hodně lidí, tak by snad mohl někdo přijet.
► OT: Co budeš dělat v neděli?
HJ: V neděli budu pracovat v kině. Budu uklízet ten binec.

Pitomec šel otevřít dveře. Někdo klepal. Přišel další pořadatel.

- OT: Pepo, proč jsi vůbec tady?
PM: Počkej já nebudu nic říkat... Proč sis vybral mě v...?
► OT: Co děláš v Jimramově nejraděj?
PM: Nevím. Čtu vtipy z časopisu.
► OT: A co tě nebaví?
PM: Vybrat vstupný, protože všichni lidi smlouvaj a já bych je nejradši pustil zadarmo, protože mám dobrý srdce.
► OT: Kolik's jich už pustil?
PM: Žádnýho!!!!
OT: To je v pořádku. Můžeš jít.

Pitomec se šel oběsit. Dobře mu tak. Panička mrkvičku stejně nepapá.

- OT: Alice, jak probíhala letošní výtvarná dílna?
AS: Výtvarná dílna probíhala velice dobře. Akorát že nepřijeli žádný návštěvníci.
► OT: Co jsi pro ně natchytala?
AS: Osvojení technik batikování, sypaná, vosková, dále zdobení batik textilní barvou, kaširování karnevalových masek, zdobení tmavých textilií SAVEM a jako novinka odlévání obličejů sádrovým obvazem.
► OT: Jak jsi se s tím vyrovnala, že nikdo nepřišel?
AS: Všechno jsem musela dělat sama s pomocí mé sestry a po dnešním shlédnutí reflexů všichni litovali, že se nepřihlásili včas. Příští rok můžete navštívit výtvarnou dílnu již od úterka.
► OT: Jak reagovali návštěvníci na reflexe?
AS: Byla jsem spokojena nejenom s nadšením dětí, ale i starších návštěvníků festivalu. Nejvíce oblíbeným se stalo odlívání obličejů což podstoupili nejenom dospělí, ale i malé děti. Nejmladší přítelkyně Alžbětka, která 30 minut ležela bez hnutí.

Pitomec stále visí a nikdo mu nejde na pomoc. A tak se v klidu mohl uskutečnit další rozhovor.

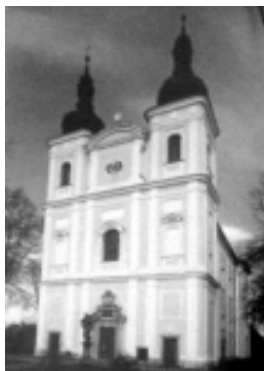
- OT: Martine, jak dlouho jsi čekal než tě novináři požádali o rozhovor?
MP: Do dneška.
► OT: Co když se tě na něco zeptám. Odpovíš mi?
MP: Asi jo, když budu znát odpověď.
► OT: Tak mi něco řekni.
MP: Co chceš slyšet?
► OT: Třeba co tady děláš?
MP: No tak tady točím pivo?
► OT: A kolik ho tak vytočíš?
MP: No je to slabší než jiný ročníky. V pátek se vytočilo tak jedenáct sudů a dneska (v sobotu) je to slabší.
► OT: Dá se s tím něco dělat?
MP: Jako aby se vypilo víc? No nevím. Leda změnit značku.

Konečně si někdo všiml, že Pitomec zmizel. A tak všichni odešli z hospody. A mrkvičku stejně nikdo nepapal...

-madcow-

procházka po okolí - kostely

Tentokrát jsme pro vás připravili popisnou pouť na pokračování po místních církevních stavbách a pokračujeme přes Bystrou, Dalečín a Harmanice..

BYSTRÉ - chrám sv. Jana Křtitele

► Barokní stavba, vybudovaná v letech 1772 - 1726 na místě staršího kostela z poloviny 14. století. Výška věže od prahu kostela po špičku věže je 58 metrů. Výjevy ze života Kristova a obrazy apoštolů pocházejí z výbavy klášterů rušených císařem Josefem II., oltářní obraz je dílem Josefa Rottera, varhany byly instalovány počátkem 19. století.

Jakuba Většího

► Z původního kostela, založeného ve 2. pol. 13. století se dochovalo kněžské, boční zdi někdejší lodi a v kněžství cyklus nástěnných maleb. V letech 1742 - 1746 byl kostel barokizován a zvětšen. Vnitřní zařízení je klasicistní varhany pocházejí z roku 1805.

Evangelický kostel

Byl vystavěn roku 1782 podle předpisů, které stanovil Toleranční patent Josefa II. - na kraji vesnice, bez věže a se vchodem z vedlejší cesty. Stavebníky byli členové evangelického sboru. V letech 1832 - 1840 byl kostel prodloužen o 4 metry a zvýšen o 1,3 metru. Další přestavba se uskutečnila v roce 1928, kdy byl kostel opět zvýšen a byla přistavěna věž. Je chráněn jako kulturní památka, protože si uchoval klasicistní dispozici tolerančních kostelů.

HARTMANICE - Kaple sv. Jana Nepomuckého

Barokní kaple byla postavena roku 1708 na místě, kde dříve stávala kaple Andělů strážných. Na východní straně je náhrobek baronky Marie Rebečky z Hohenembsu, na západní straně náhrobek s pomníkem baronky Ernestiny z Langetu, poslední majitelky bysterského panství.

Malé festivalové kouzlo

► Sobotní odpoledne v jimramovském parku je prostě kouzelné. Zatímco všude jinde potkávat lidi, jež nutí třicetistupňové teploty a pálivé odpolední slunce vypláznout jazyk a přerývaně dýchat, ve stínu obrovských stromů v parku Bludník se rozhostila pohoda. Pivo ve stínu chutná, lidé posedávají, mluví a moje uši jsou připraveny se zaposlouchat do tónů právě vystupujících interpretů. Ačkoli by se nově přichozící mohlo zdát, že všude panuje líná atmosféra, pod touto pokličkou to příjemně vře. Potkávám lidi, kteří se nestydí oslovit ty druhé, jim neznámé, s nimiž brzy nalézájí společná témata k hovoru a na druhé straně potkávám lidi, kteří se nebojí být osloveni těmi druhými. Klidná příjemná oáza oddělená kovaným mřížovím od světa kolem. Mikrosvět, který může zřejmě pochopit pouze ten, kdo si jimramovský festival alespoň někdy prožil úplně celý.

► Chodím a potkávám lidi na které je spolehnouti, že je zde potkám. Každoroční setkání na tomto místě mi někdy trochu připomíná abiturientický večírek, s tím rozdílem, že na abiturientském večírku mohu potkat i lidi, na něž se nějak zvlášť netěším. Polehávám a pozoruji úsměvy lidí, kteří postávají vedle a o něčem debatují. Ta atmosféra brádo pravým hákem, tak tomu jeho činu jednoduše nebudu věřit. Můj mozek by to odmítl s odůvodněním, že se mi to zdálo, a že pro to v sobotním festivalovém jimramovském parku neexistuje logické vysvětlení. Ležící na karimatce proto raději pozoruji jak se mi hudba doléhající s pádla pomalu rozkládá po těle. Dbám na to, abych se s příjemné atmosféry nevyrušil nějakým vlastním rychlým pohybem. Nebýt zrovna v reálném světě zaměstnan případem nemoci šilných krav, byl bych si býval vypnul i mobil. ■

Z.N.

Jimramov večer druhý

► Tak po věrejších večeru, který se myslím dost povedl nastal druhý den. Pro mnoho lidí to ráno začínalo malíčkoví bolesti hlavy, nicméně modrá obloha to jistě brzy napravila.

► Při snídani jsem náhodně vyslechl rozhovor několika dívek a jednoho chlapce, jakže se vlastně na Jimramov dostali. Historka je to docela povedená, a tak se podělím i s Vámi. Jmenování lidičkové původně o festivalu vůbec nic nevěděli. Chtěli pouze prožít konec prázdnin na Vysočině na cyklistickém výletě. Po dojezdu do Jimramova navštívili místní osvěžovnu, posnídali, poobědvali - prostě doplnili kalorie a vyrazili směrem na Poličku. Znali místních geografických poměrů ví, že cesta z Jimramova na Poličku sestává z několika kilometrů stoupání, které je označeno dopravní značkou. Po zhlédnutí tohoto většina účastníků výletu provedla jednomyslné hlasování ve smyslu: "Zůstáváme v Jimramově". A tak se dalších pár návštěvníků dostalo na festival. Myslím, že byli dost rádi, že tu zůstali. Alespoň z jejich dalšího hovoru jsem tak vyrozuměl.

► No a z dalších zpráv vyslechnutých mezi návštěvníky festivalu. Kritika se snáší na výběr pivního moku. Početné procento diváků, by zcela jistě přivítalo možnost výběru mezi více značkami piva. Druhý výtká se týká identifikačních pásků pro vstup a výstup z Bludníku. Fakt se dost zařezávají do ruky.

► No a nejčerstvější zpráva. Je před jedenáctou večer a právě dohrál Lázaro Cruz. No ono se to nedá vůbec popsat. Byl to nářez. Něco mezi karnevalem v Riu a kubánským Buena Vista Social Club. K tomu si připočítejte jamujícího Vladimíra Mertu a máte stručný popis (nezaměňovat s pocitem) toho, co se tu dělo. Vůbec nezavídím Mertovi, který následuje s vlastním blokem (spolu s Janou Levitovou). Rozezpívány a roztančeny Bludník nebude snadné uspokojit.

► Vůbec dnešní hudební program byl našlapaný. Kapely Ester a Strašidelný Elektrik Band patříli k tomu nejlepšímu co se tu dalo dnes vidět a hlavně slyšet. Mám pocit, že to staré přísloví mi znamená často víc zase jednou došlo svěmu.

► Blíží se půlnoc a Jimramov vrcholí. Chce se napsat klíše "tak zase za rok", ale spousta lidí a spousta muziky potkáte jistě dřív. Aspoň Vám to přejí a věřím tomu sám.

► Jimramov byl letos zase dál, ale i přes to pořád je co zlepšovat. Nicméně díky organizátorům, díky návštěvníkům, díky vystupujícím a díky místním obyvatelům.

Marek Chlup

JIMRAMOVSKÉ IMPRESE**Bolehlav**

► Už se vám někdy stalo, že vás na festivalu ukrutně rozbolela hlava? Asi ano; vždyť stačí krapet přebrat a už je to tady. To se stalo kdekomu – ovšem pod pádiem, ne na pádiu uprostřed vlastního vystoupení. Mě to ale v pátek večer potrefilo. Asi po třetí písnička jako když mi hlavu zatraceně pevně stáhne do svěráku! To vám byl oásteček! Jen jsem se modlil, aby to nebylo horší. Ubral jsem na zpěvu plyn tak o deset, patnáct procent a pořád dokola se protahoval (skrzevá krční páteř, od níž můj boolehav nejspíš povstal), takže to, co se z parketu jevílo jako veselé křepčení do rytmu, byl vlastně zoufalý strečink.

Cesta domů

► Odehráli jsme, vydejchal jsem se, občerstvil se a poklábosil, a kol půlnoci vyrazil do nedaleké vsíky, domů, na nocleh. Na autorádu jsem měl ještě od odpoledne nalaďenou stanicí Vltava. Řadím za jedna, dva, tři a čtyři, a otáčím knoflíkem přijímače. A hle, Bach! Johan Sebastian. Napřed povídání o jeho kantátě na Desátou neděli po sv. Trojici a pak kantáta sama. Měl jsem ještě uši i hlavu plnou blues, za okny tma tmoucí, obklopen klimající Vysočinou, a do toho najednou barokní muzika, hluboká jako tajga na Sibíři. Tyhle nečekané, překvapivé okamžiky jsou fajn. Náhle jste nějak vytrženi z řádní, přirozené kauzalitě svého života a cítíte dotyk odjinud. Milý, přívětivý, vlidný dotyk.

Řeka Svratka

► Je mi silně milé, že park Bludník, dějiště Jimramovského festivalu, obtéká řeka Svratka. Pokorně šumí kolem, lemována olšemi, ptačím zobem, poměnkami a rozrazilem. Nad ní se míhají pěnkavy a netopýři, vážky a šidla, v jejím chladivém náruči odpočívá katrol s gulášem nebo zmožená noha poutníkova. Řeka Svratka mě provází od nejtěplejšího dětství. Mám ji probrodřenou, tam u nás na Březinách (12 km od Jimramova), nastojsíkrát. Pouštěli jsme po ní lodky, zrobené ve stodole z latěk, plechovek od Tatra-milka a ozdobené zátkami od Poličské desítky. Vynesli jsme je kus proti proudu, až k ostrůvku, tam je šoupli do proudu a pak s dlouhým klackem v ruce (dálkovým ovládním) pelášili po břehu, aby právě ta naše kocabka byla první v cíli pod lávkou.

Možná by ctní páni pořadatelé mohli o příštím festivalu zorganizovat veselé závody loděk a lodiček – Okolo Bludníku – třeba o váček sušeného rozrazilu (Cimrman – a možná i Vítězslav Nezval – jej vřele doporučují jako neúčinnější bylinný lék proti zácpě).

Mila Lapáček

Sexuální poradna - nad dopisy čtenářek

Jelikož v závěru časopisu Otevřeno č. 2 nabádáte k podnětům a reflexím, zejména od krásných mladých děvčat (jako já) chci tímto reagovat na "sexuální poradnu" ze strany 28. Tuto mezi velmi účinnými antikoncepčními prostředky uvádíte držení acylpyrinu v mezikolení ženy.

Milá Filoméno!

Nesmíš věřit všemu co kdo píše. Toto vychází buď z nezkušenosti nebo nedostatku fantazie pisatelů. I pokud budeš během času tráveného se svým chlapcem držet acylpyrin mezi koleny MŮŽES přijít do jiného stavu! Nerada bych, abys Ty a další dívky takhle naletěly a přišly do neštěstí. S pozdravem

Josefina, 20 let

Milá Josefino,

je od Tebe velice hezké, že předáváš Filoméně další potřebné postřehy, které jsi získala vlastní zkušeností. V budoucím čísle za rok přivítáme i detailnější popis toho, jak si i s práškem mezi koleny pořídíš něco malého do rodiny. /Naší redakci se podařilo zjistit, že Josefina je matkou tří batolících se dětí./

Naučte se konverzovat

Nudíte se v Jimramově, nebaví vás muzika, lidi ani nic jiného? Zdokonalte se v maďarštině! Nabízíme vám ve dvou lekcích rychlokursy konverzace. Oduševle, ve zkratce, vše podstatné! ■

LEKCE II.**maďarština**

9. lecke: záchod	-	mosdó /mošdó/
10. lecke: pohostinství	-	vendöglö /vendöglé/
11. lecke: lšek skoro hoří	-	lsek is ég /lšek is ég/
12. lecke: Je zde záchod ?	-	Itt van az mosdó? /it van az mošdó?/
13. lecke: do prava	-	jobra /jobra/
14. lecke: kuřecí játra	-	csirkemáz /čirkemáz/
15. lecke: policie	-	röndörség /röndérség/
16. lecke: pivo	-	sör /šér/

Komentář: Jelikož jsme zjistili při čtení minulého čísla, že Jimramovská maďarština není zcela správná, rozhodli jsme se vše vzít do našich rukou, a jelikož neumíme výrazy, které jsou v prvních 8 lekcích, až na dvě výjimky (9. a 10. lecke), napsali jsme dalších 8 lekcí, které jsou zaručeně správné.

Ondra & Jindra

inzerce**Festival hudby a slova****ONDŘEJOV 2001**

se letos koná v sobotu 22. září

10:30 BESEDA - "Cesta bahoslovců"
LOUTKOVÉ DIVADLO PRO DĚTI (Beseda a loutkové divadlo se koná v ondrejovské škole)

14:00 KONCERT

Původní Bureš

Traband

Slávek Klecandr

Sváta Karásek & Pozdravpámbu

Josef Sanitrák & Gee-band

Karel Diepold & Láda Vokatý

Koncert se v letošním roce koná v ondrejovském mlyně. Vzhledem k omezeným prostorám doporučujeme předprodej. Další informace a rezervace vstupenek na tel. 0737/103459, e-mail: SDRUZENI.SETKANI@centrum.cz

AARON s.r.o.

digitální fotoaparáty a videokamery

Vinohradská 41, 120 00 Praha 2, tel.: 22 25 00 39, fax: 22 25 23 75,
e-mail: vinohradska@aaroon.cz, www.aaroon.czJečná 32/518, 120 00 Praha 2, tel.: 96 20 65 02, fax: 96 20 65 01,
e-mail: jecna@aaroon.cz, www.aaroon.cz

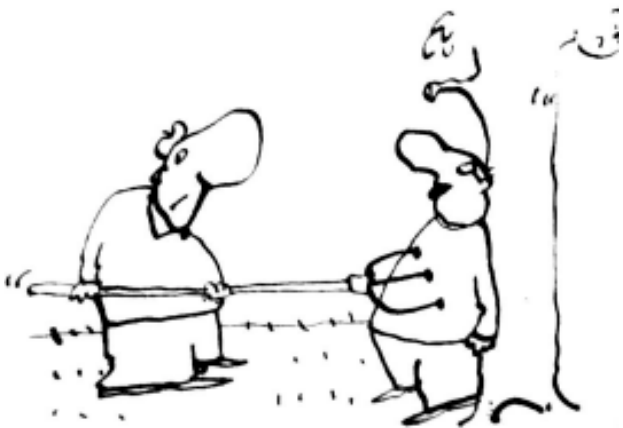
Na tomto festivalu se fotografuje digitálním fotoaparátem Canon D30, který zapůjčila firma AARON s.r.o., specializovaná prodejna digitálních fotoaparátů.

TO NENÍ KULOVÝ BLESK..

OBÁVÁM SE, ŽE SE JEDNÁ O KULOVÉ HOVNŮ!

JA TI DAM VIDLÁK..!!

vzkazy

► Marie. Tož za rok v pět ...

inzerce

tyto noviny byly tištěny na papír zcela nezjištěně dodaný firmou

Ždár nad Sázavou

Soutěž **** Soutěž **** Soutěž

A je to tady!!! Známe výherce naší velké soutěže. Cenou za objev reklamního nápisu "NAŠE ŠTĚTKY VÁS POTĚŠÍ", který zdobí dům nedaleko Bludníku, byla možnost zakoupit si pivo, ba i dvě!

Šťastnými vítězi se stává sympatický pár **Lucie Šormová** a **David Kubeček** z Prahy a z Jílového u Prahy. !!!! GRANULUJEME !!! Výherci si nyní mohou koupit dvě piva. ■

pozor - nezapomeňte

opět za rok ...

tiráž

O T E V Ř E N O

2 0 0 1

časopis festivalu OTEVŘENO JIMRAMOV 2001 - č. 2
 redakce - Radek Tulis, Ivan Lidmila, Tomáš Blažek, Tomáš Jun, Pavel Kocych, Tomáš Lavický, Meloun, Šárka Havlíková, Zdeňka Zachová a přispěvatelé; grafická úprava a zlom - Atelier; foto - Martin Gall;
 tisk - Tiskárna PRCHAL a tiskárna MAR-IN-GOTKA; adresa redakce - maringotka u pódia; redakční uzávěrka - 26. srpna v 1:00; náklad 75 kusů; redakční hot line a SMS příspěvky - 0608 037 166

© - Klub Sluníčko - 2001